

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27113/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Младен Сибиновић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, кога заступа пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2490/23 од 13.07.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2490/23 од 13.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2490/23 од 13.07.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 25/21 од 30.01.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност и то: за део кат.парц. бр. .. КО ... у површини од 15,37 ари, уписане у ЛН бр. .. КО ..., у укупном износу од 2.525.291,00 динара, као и новчана накнада за биљне засаде постојеће на истој непокретности у укупном износу од 141.660,00 динара и противник предлагача обавезан да предлагачу, као бившем власнику експроприсане непокретности, исплати на име новчане накнаде за експроприсане непокретности, као и на име новчане накнаде за биљне засаде, укупан износ од 2.666.951,00 динара са законском затезном каматом од 30.01.2023. године као дана доношења одлуке до исплате. Ставом другим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка од 189.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2490/23 од 13.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Предлагач је поднео одговор на ревизију, не захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијано решење у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом, у конкретном случају то је Просторни план посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС“, бр. 10/20) и Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора утопута Е-761, деоница Појате-Прељина (ступила на снагу 16.07.2019. године) а пре правноснажности решења о експропријацији, извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи). Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда и нижестепених судова јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применим одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези са чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применим става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 17.06.2021. године. Вредност предмета спора је 2.666.951,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан подношења предлога не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић